

אלו מנחות נקמצות

פרק שביעי מנחות

עג.

עין משפט
ור מצודה

ז א ב ח ט י
 יא יב יג יד טו
 טז יז יח יט כ
 כא כב כג כד כה
 כו כז כח כט ל
 לא לב לג לד לז
 לה לו לז לט
 סא סב סג סד סה
 סו סז סח סט
 עא עב עג עד עה
 עו עז עח עט
 פא פב פג פד פה
 פו פז פחפט
 צא צב צג צד צה
 צו צז צח צט
 קא קב קג קד קה
 קו קז קח קט
 רא רב רג רד רה
 רו רז רחרט
 שא שב שג שד שה
 שו שז שח שט
 תא תב תג תד תה
 תו תז תח תט

תורה אור השלם

- [illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

(א) כן פירש גם הרש"י כת"י א'
חמור דהא אשכח נזיר עומד ה'
דמימי ולא כשירי כדי שיפול ע'
נזירות טהרה וד"ע: (ב) כ'
ל"ל מ"ש בע"כ מד"ה זה גול ה'
עד תיבת אל"ף:

שימה מקובצת

[א] תיבות איש באחיו נמחק:
 [ב] ואפילו בעל מים. לאו מהאי
 קרא נפקי דבפי טבול יום מפי
 ליה מכל זכר בבני אהרן אלא
 עיקר קרא למעוטי קטן ואווריה
 תיבות: [ג] לכל הרבנים כל הני

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ישיב דיה יכיל לא יחלקו)
קדשי קדשים שלא יתנו כגיל
ימות חגל יחלקו בקדשים קלים
נחמק:

מוסף רש"י

[illegible]

דעם"י בת"י

אשר כופר בהם אמר
קא אתיא ואידך גמי
לכל חמאיתא לרבות
דעתא אמאנא נבילא
אשם לרבות אשמש
אשם מצורע כהדיא
האשם אכלהא
כאשם מצורע מלקא
קא אתי קמ"ל
לך היא ולבדך ישלך
לקדש בו את הא

[illegible]

תלמוד דובר איש בארץ. ואם על מדה כר' יהודה מוקמין
הך ברייתא בפ"צ דקדושין (דף נג: ונג.) וגרמין
התם ושמין ליה ח' מדה משמע דמסומכין דרש וקשוף דר' יהודה
אל דרש סומכין בפרק קמא דבינומת (דף ד.) והתם ב' פירשמי:
איש חרם אצלו ופירשמי.

לשון חולקן לאו דיווקא דהא קאמר אין חולקין אלט כלומר אין מפקידין בו אלט חלוקה גמורה לא עבדי לישול צבוא וכן מה דתמן כעלוי כבורים וכן ממחלקין ביניהם כקדשי המקדש וכן הי דברש טבול יוס (ומהם דף עג.) לשון חלוקה לא דיווקא וקאם קשה מהא דתנן פשוטא (שם דף קמח:) ומטיילין חלשים על הקדשים ביום טוב ושמה מפי דרכי שלום בעלמא היו עושין ועוד נראה דדיווקא קאמר אין חולקין לענין שיהא שלו לקדש בו את האשה להביא מימיו ליה כפ"ב דקדושים (דף ג.) אי נמי י"ל דלא ממעטינן הכא אלט שאין מחלקין מנחה חריבה ו כנגד מנחה חריבה אחרת אלט מנחה אחת כפני ענמה מחלקין וכן וזה אחד והא דפרין הסם כפרק האיש מקדש (בס ז' ע"א) מהא דתנא

הנעשים מחשבים יסוד והתגברות
חולקין ולא משני במנהג אחת שאלי
משום דהאם לא מלשון חולקין קאמר
דייק מדלא מייתי ממחתי דטבול יוס
וממחתיין דביטורים ^א [אלא] דכפי
האם קונטרס דכ"ד דהאי חולקין
לאו ליטול חלקו המגיש קאמר דגבי
לחם הפנים (יחא לט.) קאמר ארבעים
שנה ששימש שמעון הצדיק היתה
ברכה מלאה בלחם הפנים ^ב וכול כהן
שמגיעו ימית ^ג יא אולי ושבט ויש
שבע ומותר מאלן וזכרן קאמר
מאירה בלחם הפנים וכל כהן מגיעו
כפול כי יסוד דהוי כפול למאי חזי
א"ל אלף דער עילוי חולקין מניח חלקו
לחבריו וטעם כנגדו במקום אחר
אלמא אית כהן דין חלקו ומשי
חלקו המגיעו קאמר וכשאינו שוה
לו חוטף חלק חבריו ואוכלו והא
דמנן במסכת סוכה (דף יז.) הנכנסין
חולקין כשאין חלקו המגיעו קאמר
וכעוד שיהיה בו ברכה:

והא אפיקתיה כדר' יוסי ברבי
יהודה וא"ת והא מקמין
כולה ק' סוגיא לר' שמעון וא"ת
פליג עליה כסוף כל המנחות כמות
מלה (לעיל 30) ועוד דמוקמין לך
בריימא בקדושתן (דף 31.) כרבי יהודה
וא"ת נמי פליג עליה 32 י"ל דדיק
(3) הכא אס אימא דרבי יוסי כרבי
יהודה 33 א"ת ליה כרבימא רבי
ירוש' (34) האש כתיב. תימא ליה
דכמו מן האש ולא בני לכל: זה גז' הגר. ואמא הלא לנאמשיני

וְדַרְשֵׁינִי בַּהֲגוּל קָמָה (בַּגָּד קָמָה דָּף ק:). הָאֵשׁ הַמְּשֹׁבֵה לֵה' לִכְסֹף
בְּסִפְרֵים שִׁשִּׁים גְּרָסִין צַ"י בְּשֵׁשׁ בְּצֻמִּים (דָּף מ:ד). גוֹל הַבַּר צִהֲרִי
מִיָּבִי בִּיה דְּכַמֵּי בַּפְּרָשָׁה שָׂא ל' וְהִיא וְהִיא שֶׁם צִבְיֹוּתָם דְּלֹא
תָּמִיד בִּל אֶחָד וְאַחַד בְּקֻמוּם וְיִסְדְּרוּ לוֹ הַמְּשֹׁבֵה לִהְיוֹת לִכְסֹף כֵּן מִפְּנֵי
יִיא כְּמִיבִי צִיָּה אֵלֶּה כֹּל הֵי דִלְחָא קָרָא לְרַבֵּי לֵהוּ לֹא כְּמִיבִי בְּשׁוּם
דְּכֹוֹ וְאֵשׁ מִיר מִיָּה לָרִץ לְדַקְדָּק מוֹרֵת אֶרֶץ לֵכֵל כֵּל הֵי לְרַבֵּינָהּ
כֻּלָּהּ בַּהֲגוּל וְהֵי לֹא כְּמִיבִי מוֹרֵת מִזְמָנָהּ וְחַמַּת מוֹרֵת הַמְּשֹׁבֵה
לָקִישׁ בִּיה אִי אִמְשָׁה. וְהֵי דְרַשְׁרֵינִי בְּכּוּף הַגּוּל קָמָה (בַּגָּד קָמָה דָּף ק:)
לִכְסֹף קָנָהוּ הָאֵשׁ וְנָתַן לִכְסֹף שְׂכָאוֹתָם מִשְׁמֵר עַל כְּרַחֲמֵי אֵיִת ל' הַמְּשֹׁבֵה
הָאֵשׁ הֵא אֲמַרְיִן בַּפְּרָק הָאֵשׁ מִקְדָּשׁ (קִדְוִישׁ דָּף נ:). הַמְּשֹׁבֵה
בְּחֻלְקִי

ישות מיתורא רכל נפקי רהא עיר קרא א
נשכחנ נשכרי רכל פרחי קל לפי ששנר
לכוחת כן מדיא כן אימא רהא נשכח
היה הוצי רחל יתור רכל מאחז שאני יכול
לקרוב אוזי לאס וללו השכן והקרבנא
למלא חוליקס ולו הגר כנול גזל רהא
לפי מאזן חוליקס קרשין קליני כנול
לגר נגד גזל הגר וחיסה דאמרין בשק
לוקס אמרין אמרין קרשין דרפי לעיל רהא
קריבא דמזנו ונזרו וזל לפש קרשין
כני כן בעיא בני לעיל מניה הקריבא חסי

העניין לגביה נראתה במדרש ובפסוקים ובמסכתות רבות. וכן נראה שהיה זה עניין חשוב במחשבת ישראל. וכן נראה שהיה זה עניין חשוב במחשבת ישראל. וכן נראה שהיה זה עניין חשוב במחשבת ישראל.

[illegible]

וְשֵׁם לֹא שִׁיחַ כְּדֵי לֹא לְמַדְרֵשׁ
 חֶסֶם אֲשֶׁר כּוֹסֵף בָּהֶם, דָּרֵשׁ שֵׁם
 מְחַלְקֵה לְרִבּוּת אֲשֶׁם בִּינֵה, וְדֵרֵשׁ
 לוֹ, וְחֵלֵק לְעֵצָה שִׁיחַ חֶסֶם לֹא לֵי
 לְמַחְלֹל מִדֵּוֹת טַרְטֵרָה אֲשֶׁם מִצֵּה
 דֵּר בְּמִדָּה לֹא עֲשִׂים וְלִדְרֵשׁ מִחֵלֵק
 וְשֵׁם לוֹ קָרָן מְחֻסֵּם וְאֵי אֲשֶׁם, וְלֵי
 וְשֵׁם מִצֵּה וְלֵי וְלֵי חֵלֵק מִדֵּוֹת טַרְטֵרָה
 שֶׁ עֲשִׂים יֵחֵק וְשֵׁם שִׁחַן לֵי וְיִדְרֵשׁ לֵי
 וְשֵׁם יֵחֵק לֵי חֵלֵק מִדֵּוֹת טַרְטֵרָה לֵי
 כֹּחַ וְחֵלֵק לְחִדְרֵי קֵדָה לֵי חֵלֵק